

MANTIS AND THE BEE

(A / Xam Folktales)

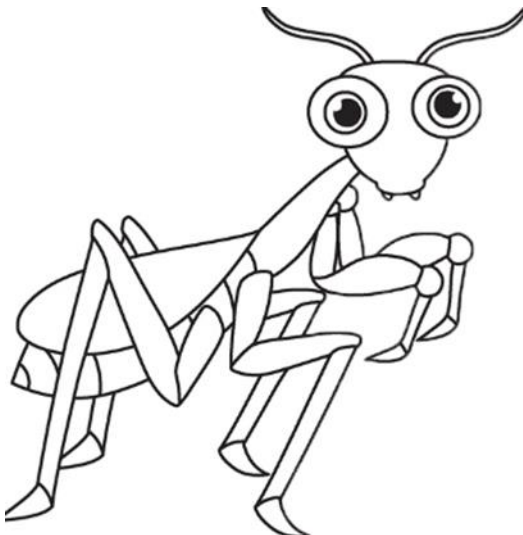
Een dag, lank, lank gelede voordat die mens op die aarde geloop het ... nog voordat die aarde geskape is ... alles was grys, koud en leweloos. Die gees van die reën, / Awi, het saam met haar boetie die vlam gees regeer, / Aes, / Awi en / Aes het albei groot magte gehad. Hulle hou daarvan om met mekaar te speel en kragte te vergelyk. / Awi, dit het gelyk of sy altyd wen, want sy kon / Aes met haar reëndruppels uitsit. Op 'n dag was hulle weer besig om hul talente te wys.

Elkeen het probeer om beter te wees as die ander. Dinge het vinnig uit die hand geraak. Hulle het vlamme geskiet en reën gestort. / Aes was bo / Awi en dan / Awi was bo / Aes. Toe hy rondrol totdat Aes op sy knieë was, smee hy om soos sy vlam kleiner en kleiner word. "Stop!" Het hy geskree, "moenie my blis nie!"

Desperaat om vir Awi te beïndruk, het / Aes ... dinge geskep. / Awi was opgewonde om met hierdie dinge te speel. Dit het egter nie lank geduur nie, want hierdie ... dinge was leweloos. / Awi was teleurgesteld. 'Ek het 'n wonderlike geskenk vir jou.' Gehuil het / Aes. Hy spring op en gebruik sy magtige kragte om die vroeë aarde te skep.

/ Aes was baie trots. / Awi het sy skepping ondersoek en was beïndruk. Hulle het met groot bewondering na die vroeë aarde gekyk. Dit het hulle geïnspireer om te speel. Hulle gooi dit rond, gooi dit op in die lug en rol dit op die grond. Binnekort ontdek hulle dat dit ook leweloos was. / Awi was nie beïndruk nie.

/ Aes moes iets doen, so hy gryp / Awi se stok en stort die vroeë aarde met water totdat dit heeltemal gevloed is. / Awi was nie gelukkig nie.

/ Awi en / Aes was verward en desperaat. Hulle is bewoë deur frustrasie en woede en die hartklop. Hulle het hul gevoelens gedans op soek na 'n uitweg. Deur al hul kragte te gebruik om lewe te gee, het hulle // Kaggen, die Mantis, geroep om hulp. Die geeste het // Kaggen op 'n reis gestuur om lewe op die vroeë aarde te vind. // Kaggen, wat deur die / Xam-mense as 'n held beskou word, was gereed en gewillig, maar hy het ook hulp nodig gehad. // Kaggen het Danis die By ingeroep. Danis met die geskenk van vlug en // Kaggen die geskenk van sig!

// Kaggen het op Danis se rug gespring en vlieg oor die onbekende, vroeë aarde verken op soek na die lewe.

Uiba si oa, Uiba si oa

Betekenis van klanksimbole:

! - Klop aan 'n deur

// - Ry 'n perd

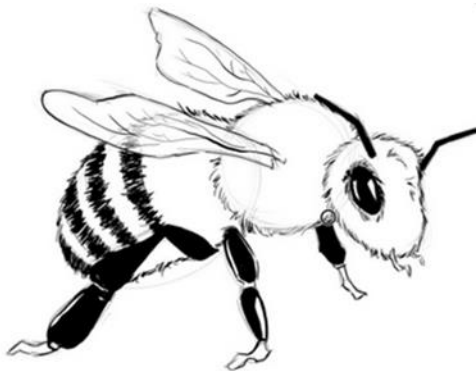
/ - Druppelkraan

Nadat hulle 'n tydjie oor die vroeë aarde gevlieg het, het Kaggen en Danis die koue gevoel. Die geeste het die son met die naam Sores gestuur om hitte te voorsien. Sores het nader en nader gekom. Sy skerp strale het vasgesteek namate hy warmer en warmer geword het. // Kaggen en Danis het probeer om die warm strale te ontsnap, maar Sores het hulle gevolg. // Kaggen het Danis aangemoedig om Sores as energiebron te gebruik. Sores het hul krag gesien en teruggegaan toe hulle verder gaan.

Die geeste het die geweldige wind geroep / Oaxa gestuur om hulle af te koel. Oaxa het egter koud gelag. // Kaggen en Danis het baie probeer om aan te hou vlieg, maar die magtige / Oaxa was net te sterk. // Kaggen en Danis was dapper genoeg om te lag in die gesig van / Oaxa. Hulle liedjie het hulle aangemoedig om net so sterk soos die wind te wees en deur te druk !!!

Skielik het die geeste donderweer en weerligstrale geroep! Gurub tsi nawab! // Kaggen en Danis uit te daag deur weerligstrale van bo af te skiet. Die strale het hard en sterk na hulle gekom. // Kaggen en Danis het nêrens weggekruip nie en hulle het probeer om die weerligstrale ontduik. Dan het die uitgeputte en swak Danis krag van binne gevind om op te staan teen! Gurub tsi nawab! Teen hierdie tyd was hulle egter moeg en honger, swak en dors. // Kaggen en Danis kon skaars voortgaan met hul reis.

Van ver af kon hulle iets sien sweef op die oppervlak van die vroeë aarde. Dit was 'n blom en dit het hulle geroep. // Kaggen en Danis was so verlig. Hulle het hulle voorberei om te land, soos hulle gesak het, het hulle vas aan mekaar vasgehou .... sodra hulle binne die blom geland het Mantis en By die blom gesmeek.

By voel egter nou baie swak. Mantis het na sy getroue vriend gekyk en was dankbaar dat hulle dit tot dusver bereik het. By het swakker en swakker geword en hulle het geweet dat die reis te veel vir By was. In sy laaste oomblikke oorhandig By aan Mantis 'n geskenk, 'n geskenk van binne en maak sy oë toe. Mantis was hartseer en sê totsiens aan sy vriend en bedank hom vir die geskenk. Mantis hou die geskenk na aan sy hart en plant dit diep binne. Kort voor lank het die nag gekom en Mantis het gaan slaap toe die blom op hom toegesluit het.

'Slaap, slaap, more is 'n nuwe dag wat nuwe hoop bring, nuwe begin.'

Die volgende oggend met die eerste strale van die Son, het die blom oopgegaan en sy kroonblare was nie soos vroeër nie, dit was die mooiste blomblare wat u ooit sal sien, pragtig helderkleurige blomblare en toe dit oopmaak, is die eerste mens, die San Man in // Kaggen se plek. Toe hy uit die blom stap, het die water geskei en pragtige mere, riviere en oseane gevorm, en die water het plek gemaak vir die vorming van pragtige berge en rollende heuwels ... met gesonde grond vir bome en vrugte om te groei. Die eens lewelose aarde het tot lewe gekom en die lug was gevul met pragtige diere geluide.

Vlam en reën was verheug oor die lug en het lof vir Mantis en By gesing. Vlam en reën het geweet dat hulle meer mense, familie en vriende moes skep sodat die San Man nie eensaam sou word nie. Die aarde was nie meer dof en grys en koud nie ... Dit was herskep en vol lewe en liefde en skoonheid.

Fluit fluit ons storie is uit.